

Ryc. 5 . Wyruszamy „na łowy”, Tam jest Puszcza nasza szerokopienna..., Na „prószonym” obiedzie.

Index Nominum Mycologorum Universalis (cum Synonymis)

1. SKIRGIELLO Alina, prof., *Skirgiellia regalis*
2. LISIEWSKA Maria, prof., *Foxia radiestetica*
3. BUJAKIEWICZ Anna, prof., *Alnisignifera rimans*,
syn.: *Rimator alni* var. *femina*
4. KOMOROWSKA Halina, dr, *Halineum loculoides*
var. *pileiforme*
5. CHMIEL Maria, dr, *Humulussa ovoidea*, syn.: *Doliolum ovoideum*
6. SADOWSKA Barbara, dr, *Barbarella ridibunda*
7. MUŁENKO Wiesław, dr, *Cryptocomputeria basi-*
forma var. *durabilis*

8. MAJEWSKI Tomasz, prof., *Retiarius elongatus*,
syn.: *Venator naturae* var. *elongatus*
9. CHLEBICKI Andrzej, dr, *Bracchium ciliatum* var.
nasutum syn.: *Naso tenuis*
10. FALIŃSKI J. Bogdan, prof, *Falineus robustus*
subsp. *glaber*

Icones Mycologorum

Przedstawione *Icones Mycologorum* są dalekim echem słynnych łacińskich diagnoz. prof. Bolesława Hryniewieckiego opisujących postaci znanych botaników jako rośliny. Te ulotne, pełne wdzięku, spontaniczne emanacje, przez nikogo nie zapisane, przeszły niestety do legendy.

Postanowiłem utrwalić chwile spędzone razem, mając nadzieję, że moje skromne usiłowania znajdą zrozumienie w oczach łaskawego Czytelnika.

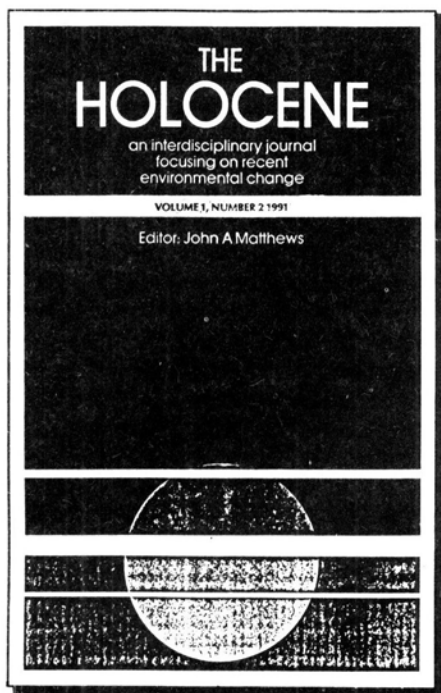
Podziękowania: Przedstawioną pracę wykonano w ramach tematu CPBP 04.10.07.

Andrzej CHLEBICKI

NOWE PERIODYKI I SERIE NEW JOURNALS AND SERIES

THE HOLOCENE (ISSN 0959-6836)

Analizując charakter nowo powstających czasopism naukowych, możemy łatwo zaobserwować dwie przeciwstawne tendencje. Z jednej strony zaznacza się dążność do coraz większego ich wyprofilowania, z drugiej, i tak jest w przypadku prezentowanego *The Holocene*, tworzenia periodyków interdyscyplinarnych. Okres ostatnich 10000 lat zwany Holocenem (obecnie coraz częściej Antropozoicum) ma, ze względu na zasięg zmian, spowodowanych przez człowieka, kluczowe znaczenie. Badanie różnych aspektów tych samych procesów prowadzone przez interdyscyplinarne zespoły geologów, geomorfologów, botaników, zoologów i archeologów narzuciły konieczność utworzenia wspólnego forum porozumienia dla tych specjalistów. Taka właśnie potrzeba (nie zaspokojona przez żaden z istniejących periodyków) powołała do życia *The Holocene*. Do jego powstania przyczyniła się niewątpliwie międzynarodowa współpraca w ramach IGCP (International Geological Correlation Programme) – mówi o tym dobitnie skład Redakcji. W 40 osobowym gronie redakcyjnym

(dobrze oddającym interdyscyplinarny charakter pisma) znalazł się wybitny geomorfolog z Krakowa, prof. Leszek Starkel. Czasopismo publikuje prace z zakresu antropologii, archeologii, biologii środowiskowej, współczesnych i historycznych zmian środowiska przyrodniczego, geochemii, geografii, geologii, geomorfologii, geofizyki, glaciologii, hydrologii i innych. *The Holocene* redaguje geograf Dr John Matthews z Department of Geology, University of Wales, College of Cardiff. Trzy numery pisma ukazujące się każdego roku (od 1991), kosztują w prenumeracie £ 85 dla instytucji i 5 £ 35 dla osób prywatnych (ceny dla Europy poza Zjednoczonym Królestwem).

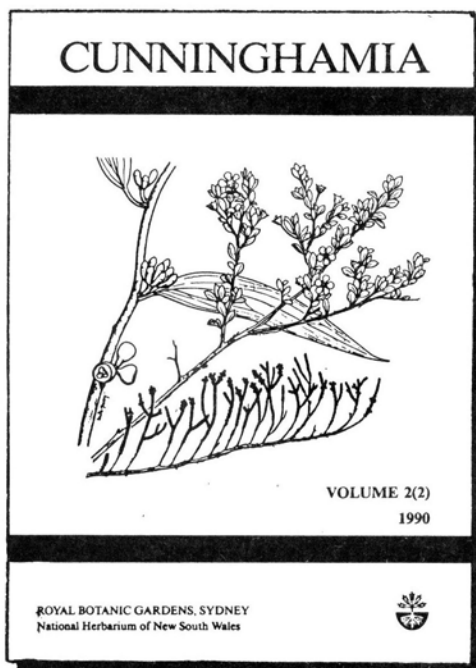
Redakcja: Dr John A. Matthews
 Department of Geology
 University of Wales
 College of Cardiff,
 PO Box 914,
 Cardiff CF1 3YE, UK

Zbigniew MIREK

CUNNINGHAMIA
 (ISSN 0727-9620)

Cunninghamia jest kolejnym, tym razem australijskim, czasopismem ekologicznym. Ukazuje się od

1989 roku, po jednym tomie rocznie. Publikuje obszerniejsze artykuły i drobne doniesienia z zakresu szeroko pojętej ekologii, ze szczególnym uwzględnieniem prac dotyczących kartografii roślinności oraz dynamiki zbiorowisk roślinnych. Wydawcą jest Royal Botanic Gardens w Sydney. Czasopismo – podobnie zresztą jak i jeden z wschodnioazjatyckich rodzajów rodziny *Taxodiaceae* – *Cunninghamia* nazwano na cześć wybitnego botanika A. Cunninghama.

Redakcja: Marilyn Fox (redaktor)
 Royal Botanic Gardens
 Sydney, Australia 2000

Zbigniew MIREK

APOMIXIS NEWSLETTER (ANL)

Rocznik o zasięgu światowym, sponsorowany przez Fundację Rockefellera, ukierunkowany jest na zagadnienia apomiktyczne. Pierwszy numer ukazał się w roku 1989 dzięki inicjatywie i entuzjazmowi dr Y. H. Savidana, znanego specjalisty z dziedziny genetyki apomiksji i jej związku z hodowlą roślin. W ANL umieszczane są na prawach rękopisu krótkie artykuły kompilacyjne, doniesienia o wynikach bieżących badań, notatki metodyczne oraz wypowiedzi dyskusyjne, do których zachęca i prowokuje redaktor. Każdy numer zawiera listę publikacji z zakresu apomiksji za

APOMIXIS
NEWSLETTER

3

April 30, 1991

The data presented here are not to be used in
publications without the consent of the authors

Apomixis Newsletter is a publication of
APONET
International Network for
Apomixis Research

Yves H. Savidan and Charles F. Crane (Eds.)
CRISTON, former Professor in Botany, Science Dept. in Development in Crop Genetics,
and Department of Soil & Crop Science, Texas A&M University, College Station

ostatni okres oraz listę apomiksologów z podaniem ich szczególnych zainteresowań (w nr 3 obejmuje ona 287 adresów z całego świata).

Od nr 3 (1991) *Apomixis Newsletter* stało się publikacją APONET-u (International Network for Apomixis Research), otwartego dla wszystkich klubu badawczego, w ramach którego przygotowujący jest program „Apomixis and Development” z projektami dotyczącymi m.in. genetycznej kontroli apomiksji, ulepszenia apomiktycznych roślin uprawnych, prób przenoszenia apomiksji do seksualnie rozmnażających się roślin. Informacje o tym programie oraz naskik stawiany na praktyczny aspekt apomiksji sprawiają, że ANL jest atrakcyjny nie tylko dla teoretyków ale i dla praktyków.

Cena numeru wynosi 10 dol. US płatnych czekiem na nazwisko naczelnego redaktora Y. H. Savidana.

Redakcja: Yves H. Savidan and Charles F. Crane
APONET/Apomixis Newsletter
Apdo. Postal 6-641
06600 Mexico D. F.
Mexico

Romana CZAPIK

INFORMACJA BOTANICZNA
BOTANICAL INFORMATION

INDEX NOMINUM GENERICORUM
(PLANTARUM)

Index Nominum Genericorum (Plantarum) – ING – wydawany jest w serii *Regnum vegetabile* przez Fransa A. Stafleu, pod auspicjami International Association for Plant Taxonomy (IAPT). To trzytomowe dzieło wraz z suplementem stanowi podstawę „warsztatu pracy” każdego taksonoma. Idea stworzenia takiego opracowania zrodziła się na (poświęconej nomenklaturze botanicznej) genewskiej konferencji, bezpośrednio poprzedzającej obrady VIII Międzynarodowego Kongresu Botanicznego latem 1954 roku w Paryżu. Pokongresowe zalecenia dla Biura IAPT mówiły o 3-letnim okresie przygotowywania dzieła, w rzeczywistości praca zajęła 25 lat, a zaangażowane w nią były równoległe dwa ośrodki: za oceanem – Department of Botany of the Smithsonian Institution w Waszyngtonie a w Europie – Rijksuniversiteit Utrecht, a także grupa ponad stu współpracowników ING – specjalistów z całego świata. Zespół odpowiedzialny za ostateczny kształt opracowania stanowią: Frans A. Stafleu, Jan A. Leussink i Gea Zijlstra (dołączyła do grupy nieco później) oraz Ellen R. Farr z USA. Konieczność napisania Indeksu podyktowana została potrzebą uporządkowania istniejącego nazewnictwa botanicznego. Znaczna liczba nieprawie opublikowanych nazw rodzajowych i ich cytowanie przez innych autorów prowadziły do powstawania wielu nieporozumień, a to z kolei wymagało ciągłego rewidowania i weryfikowania nazewnictwa. Wiele z późniejszych nazw (jak potem wykazano), okazało się być homonimami, lecz liczba prac związanych z owymi zmianami nadmiernie „obciążała” literaturę taksonomiczną. Liczba i rozproszenie publikacji dotyczących danego rodzaju utrudniały dotarcie do interesującej badacza informacji. Autorzy Indeksu wykonali więc ogromną pracę polegającą na krytycznym przeglądnięciu całej dostępnej literatury i uwzględnili wyłącznie dane sprawdzone, oparte (w miarę możliwości) na publikacjach oryginalnych. Dzieło jest więc wyłącznie kompilacją danych już opublikowanych a zamierzeniem zespołu je opracowującego nie było tworzenie nowych kombinacji, publikowanie nowych lektotypów, nazw zastępczych, zmiana statusu taksonomicznego ani też prezentowanie opinii czy komentarzy.